

HIIA LAPS

Hind 11 krooni

**“Üks kõigi,
kõik ühe eest!”**

**Sherlock Holmesi
mõistatus**

**Musta kunsti
KUSTA**

**Kuidas valmistada
mõnusat värvilist
juuksekkummi?**

**Tulemas on
värvisuvi**

ÜLLATUS, ÜLLATUS!

Ajakirja "Hea Laps" lugejatele on Tallinna Linnateater pannud välja **VIIS TASUTA PILETIT** etendusele "Kolm musketäri", mida mängitakse teatri õuel. Piletid loositakse välja nende vahel, kes vastavad õigesti järgmistele küsimustele.

1. Kuidas olid nende kolme musketäri nimed, kelle järgi raamat oma nime on saanud?

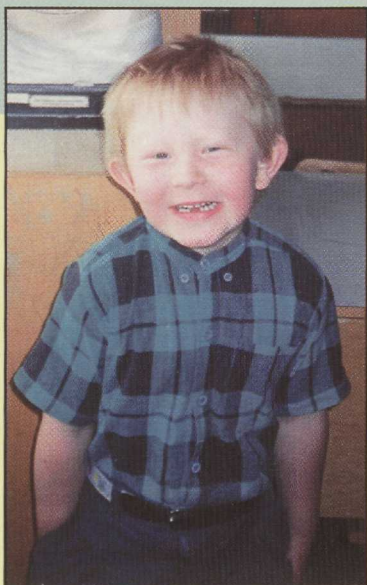
Kes keda mängib Tallinna Linnateatri lavastuses?

2. Milline kuningas valitses Prantsusmaal musketäride raamatu tegevuse ajal?

Missugune oli tema aunimi? Kes mängib kuningat Tallinna Linnateatri lavastuses?

Kas SINU kaitseks on keegi välja astunud?

Indrek (8):

☺ Ei, ei ole! Aga kui ma hästi järele mõtlen, siis tegelikult ikka on ka. Ükskord tulid sõbrad mulle appi, kui üks teise klassi jõumees mind mööda koolipinke lükkas, nii et pärast olin üleni "sinikaid" täis. See poiss arvas vist, et teeb jõledalt nalja! Mõned on sellised, et ega nad

sinust võmmu andmata mööda ei lähe. Aga siis tulid Priit ja Martin mulle appi, nii et "jõumees" laskis jalga.

Tegelikult ei tohi kiusajaid karta. Ükskord, kui mul hing täis sai, siis sain jagu isegi kolmest kolmanda klassi poisist. Ei tea isegi, kuidas see juhtus...

Delvis (10):

☺ Jah, on küll! Kõik korrad ei tule praegu meelde, aga hiljuti juhtus nii, et kui me sõbraga õues taldrikulennutamist mängisime, siis tulid kolm suuremat poissi ja hakkasid meid kiusama. Nendega ei saanud üldse rääkida! Aga siis tuli üks veel suurem poiss – kolmeteistkümneaastane Vova – ja astus meie kaitseks välja. Tema on nii tugev, et kakelda polnud vajagi, ainult ütles kiusajatele mõned kurjad sõnad, ja need läksid kohe minema.

Mare (lastekirjanduse lektor):

☺ Jah, ema on kindlasti minu eest seisnud – kui olin

väike ja haige. Tema juuresolekut tajun ka nüüd tihti. Ega ta ei tea alati, mida ja miks ma teen, aga ma aiman, mida ta õigeks peab. Neid inimesi on palju, kelle tuge ma tunnen. Mõned mu paremad sõbrad teevad vaimulikku tööd. Nendega läbikäimises olen mõelnud, kuidas Jumal inimesi kaitseb. Usun, et see, kes julgeb teisi inimesi armastada ja usaldada, on põhimõtteliselt kaitstud ka. Tema eest seistakse, kui vaja. Vaim kaitseb, mitte rusikad või mingid riistapuud.

Leidsin pildi hetkest, mil mind kaitseb kiiver. Tuleb usaldada inimesi, kes seisavad meie tervise eest ja mõtlevad välja asjakohaseid reegleid.

Musket ja Musketär

**"Üks kõigi,
kõik ühe eest!"**

Maailmakuulsaks kirjutas musketärid aga Alexandre Dumas, kelle viis paksu raamatut kuninglikest musketäridest on ka Eestis paljude laste lemmikraamatuteks olnud. "Üks kõigi, kõik ühe eest!" töötasid musketärid. Nii on pärast neid töötatud lugematuid kordi. Töötatakse vahel tänapäevalgi. Musketärid pidasid oma sõna. Nende vapraste meeste jaoks oli kõige suurem süütegu see, kui töotu-sest taganeti ja sõber või kuningas häтта jäeti. Nad olid pigem valmis kaotama oma elu kui au. Samas ei olnud musketärid kaugeltki üksnes mornid musklimehed, kes käisid, kulm kipras, ülekohtu all kannatavatele ko-danikele omakasupüüdmatut abi pak-kumas.

Küllap ongi Dumas' raamatu kõige suurem väärtus see, et ta on musketärid kirjutanud täisverelisteks meesteks, kellele polnud võõrad elu poolt pakutud rõõmud. Küllap just seetõttu ongi see raamat jäänud üle aegade loetuks ja lähedaseks.

**"Kolm musketäri"
Tallinna Linnateatris.**

Kolm aastat tagasi, kui A.Dumas' raamatu "Kolm musketäri" ilmumisest möödus 150 aastat, tehti selle raamatu järgi lavalugu ka Tallinna Linnateatris. Seda mängitakse ka sel suvel Linnateatri õue peal. Kõige suure-

Mousse

tähendab prantsuse keeles nüri, ja sellest sõnast sai endale nimetuse XVI sajandil leiutatud nüri otsaga, eest laetav püss musket (prantsuse keeles *mousquet*). See oli tolal kõige vahvam relv ja loomulikult anti see ka kõige vahvamatele meestele. Neid mehi nimetati musketikandjateks ehk MUSKETÄRIDEKS (prantsuse keeles *mousquetaire*). Ehkki musketi asemel võeti varsti kasutusele juba palju paremaid relvi, jäi musketäri nimetus ometi kasutusele. Nõnda nimetati ja nimetatakse ka tänapäeval vahvaid, julgeid, ausaid ja osavaid mehepoegi. Kava aega oli musketäri nimetus kasutusel Prantsusmaa kuningale kõige lähemal seisvate sõjameeste nimetusena. Nende ülesandeks oli kuninga kaitsmine ja muidugi mõista valiti sellesse ametisse ikka kõige tublimaid noori mehi.

ma vaeva nägija lavastuse juures oli Elmo Nüganen, kes kõigepealt raamatust näidendi kirjutas ja seejärel selle viis tundi kestvaks etenduseks lavastas. Kaasa lööb kogu teatri näitlejate vägi. Musketäre mängivad Marko Matvere, Indrek Sammul, Jaanus Rohumaa ja Allan Noormets, kes – nagu musketäridele kohane – oskavad suupäraselt ratsutada ja vehelda.

Miks meie praegusel küüned-enda-poolle ajal mängitakse "Kolme musketäri?" Sellele vastab Elmo Nüganen etenduse kavalehel: "Kolme musketäri" lavaletoomine on meie hoiak, meie reageering omakasule, väiklusele, tigidusele... Me tõstame kilbile õilsuse, omakasupüüdmatuse ja hingelise suuruse. On see idealism? Jah, on! Sest pole midagi hirmsamat kui ideaalitu inimene, ideaalitu ühiskond. On see naiivne? Ei! See on siiras ja kirglik!"

Laur Lomper

◆◆◆

Suliseb, vuliseb,
 lõhnab ja külmetab.
 Kevad!
 Tärkab, rohetab,
 kasvab ja meelitab
 kevad!
 Hellitab, paitab,
 põksub ja armastab
 kevad!

Kevad on käes!

Linnuke väike
 nagu ka päike
 laulab, et kevad on käes!
 Kõik on nüüd rõõmuväes.
 Loomad ärkavad talvisest unest
 ja rõõmsad on päikese jumest.
 Kevad on käes, kevad on käes!
 Kõik lapsedki rõõmuväes!

Loo Keskkooli IV b klass

Kristiina Kotkas
Magdaleena Algkooli II klassist

KUS SAAB SUVEL PUHATA? LASTEKAITSE LIIT ANNAB TEADA:

KOTKA (Loksa vald)

Vahetus	Tuusiku hind
09.06 - 20.06	1560.-
25.06 - 06.07	1560.-
07.07 - 18.07	1560.-
21.07 - 01.08	1560.-
03.08 - 14.08	1560.-
16.08 - 27.08	1560.-

Isetegevuskonkursid, mängud, sportlik tegevus
 Suhtluskeel: vene keel

TUKSI (Läänemaa)

Vahetus	Tuusiku hind
09.06 - 22.06	850.-
23.06 - 06.07	850.-
07.07 - 20.07	850.-
21.07 - 03.08	850.-
04.08 - 17.08	850.-

Kunstiline tegevus, mängud, sport, lõkkeõhtud.
 Suhtluskeel: eesti keel

MERERANNA (Ida-Virumaa)

Vahetus	Tuusiku hind
08.06 - 25.06	1799.-
29.06 - 16.07	1799.-
20.07 - 06.08	1799.-
10.08 - 21.08	1200.-

Konkursid, mängud, ujumine, disko
 Suhtluskeel: vene keel

METSA (Narva-Jõesuu)

Vahetus	Tuusiku hind
26.05 - 01.06	1495.-
02.06 - 14.06	1495.-
16.06 - 28.06	1495.-
02.07 - 14.07	1495.-
16.07 - 28.07	1495.-
30.07 - 12.08	1495.-
14.08 - 26.08	1495.-
28.08 - 09.09	1495.-
11.09 - 23.09	1495.-

Ida-Virumaa lastelaulu- ja tantsupeost osavõtjad
 Eesti keel aktiivse suhtluskeelena vene keelt kõnelevatele lastele
 Mängud, lõkked, matkad, puhkus mere ääres
 Suhtluskeel: vene keel

Ega ainult lapsed muinasjutte armasta – täiskasvanutele meeldivad need niisamuti. Üks täiskasvanute muinasjutt pajatab sellest, et ülemaailmsel keelte iludusvõistlusel saavutanud eesti keel itaalia keele järel teise koha. Keeleilu näiteks olevat valitud lause "Sõida tasa üle silla". Selle muinasjutu jutustas meile ülikoolis võrdleva keeleteaduse professor – ja naeris ise valjusti!

→ Igaüks ei saa aru sellest keelest, milles esines Põlvast pärit pisitüdruk.

↓ Kihnu lapsed kibelevad kodukandi keeles esinema.

Emakeel on ilus nagu muinasjutt

Murrakutest ja murretest rikast keelt on nimetatud ka rahvalikuks ehk rahvakeeleks. Säärast keelt kuuleme enam Võru- ja Setumaal, Kihnus, Lääne- ning Hiiumaal. Harva võib sellist keelt kuulda ka raadiost või telerist, kui seal küsitletakse õige vanu inimesi. Nende keel on ilus nii kõla-värvi kui ka mõttetarkuse poolest.

Nooremad inimesed kasutavad üha enam kirjakeelt. See keel on igapäevane, mistõttu äratub ka vähem tähelepanu. Mõnikord on öeldud, et reeglite ja normidega paika pandud kirjakeel on igav. Seda on arvanud ka mõned kirjamehed ning oma tegelaste meeldejäavamaks tutvustamiseks appi võtnud murdekeeled.

Võib-olla soovib keegi lugejaistki murdekeelt õppida? Koolides neid küll ei õpetata, kuid ka endal on võimalik midagi ette võtta. Linnalaste vanaemad-vanaisad, mõnel ehk vanavanaemad-isad mäletavad murdekeelt suurepäraselt. Eks laskem neil pajatada enda noorusaja lugusid just selles keeles, mis tollal Eesti ühes või teises nurgas kõlas. Maalapsed aga kuulaku hoolega, missugust keelt kasutavad küla vanimad inimesed. Oletegi saanud esimese kodukandi keele õppetunni ja mõni ehk alustab emakeele lätete – murrakute ja murrete tundmaõppimise matka!

Kuidas kõlavad Eesti erinevate nurkade keeled kõnes, laulus ja luules meie päevil, seda tulge kuulama Hiiumaale Emmastesse. 23. - 25. maini toimuvad seal kolmandad Eesti laste murdelaulu ja -luule päevad. Arvan, et paljud teist nõustuvad hiljem mõttega, mille valisin selle lookese pealkirjaks.

Muidugi pole keelte iludusvõistlusi kunagi peetud. Ometi on kõige ilusam keel meist igaühele teada. See on igaühe emakeel – meie jaoks muidugi EESTI KEEL.

Keelt võib võrrelda jõega, millesse toovad värskest ojad ja allikad. Keelejõge toidavad murrakud ja murded. Need on küldes ja valdades kõneldavad keeled, mis mitmes mõttes erinevad kirjakeelest. Paljudel neist on oma sõnavara, eriline hääldus või koguni kirjaipilt.

Ants Sild,
murdelaulu ja -luule päevade
mõtte algataja

Igaüks meist tajub maailma isemoodi. Iga päev kogeme erinevaid tundeid – kas aga julgeme neid vabalt väljendada? Loova liikumise kaudu mõistame, et midagi ei maksa endas alla suruda ega häbeneda, meie tundemaailm saab palju huvitavamaks ning me märkame enam enda kõrval ka teisi. Muutume tugevamaks ja enesekindlamaks.

Kogu elu on täis liikumist – igaühel on omamoodi kõnnak ja liikumislaad. Hea on vahepeal nendest raamidest välja tulla ja katsetada, mis tunne on liikuda nagu langev sügisene leht või olla nagu kaljupealne kivi või hoopis nagu suvine äike. Võimalusi on tohutul!

Kaaslasega koos liikudes õpime temaga suhtlema, tema isikupära nä-

gema ja teda sõnatult tunnetama.

Spontaanne kõne ja häälemängud, mis aitavad endas tunnetada ürgset jõudu, pakuvad lisaks palju avastamisrõõmu.

Marika Tomberg,
Rahumäe Kaunite
Kunstide Kooli
loova liikumise
ja improvisatsiooni
õpetaja

Iga laps on isiksus!

Liigume koos!

Silmad kinni!
Nüüd hakkab mängima
sisemine tunnetus...

Kas sina oskad paremini?
II klassi rühm loova
liikumise tunnis.

Räägime
vabal teemal –
kordamööda ja korraga!

Liigume

Algus lk.7

Ja nii kujutavad oma maailma Marika Tombergi 8aastased õpilased!

koos!

kahtekümmend üht jäne, kolmekümmend kolme lehma ja ühte reinuvaderit.

Elu on kaif.

Õnn on loomulik.

Armastus on võimatu.

Stenar:

Ma olen tavaline poiss.

Viidan aega päikese loojangul.

Vahel käin jooksmas.

Elu on põnev.

Armastus on tavaline asi.

Indrek:

Ma tahan väga tark olla.

Ma tahan teistest erinev olla.

Ma olen üks kurb inimene.

Elu on üks imelik asi.

Õnn on tore asi.

Mari-Liis:

Pikutan murul ja päevitan.

Loen pidevalt.

Olen lõbus.

Ise olen inimene.

Käin rulluisutamas.

Elu on tore.

Õnn on hea.

Paul:

Huvitav, millal ma sündisin?

Tahaksin kogu maa

ümber keerata.

Tahan saada arhitektiks.

Ma unistan mõttest.

Armastus on natuke hea.

Grete:

Ma olen väga uudishimulik.

Ma ei tea, mis on hing.

Ma mõtlen ja unistan Pariisist.

Ma tahan olla moodne.

Mu elu on vahel õnnelik ja kurb.

Õnn on hea.

Kurb on halb.

Henri:

Olen tumedate juuste ning roheliste silmadega.

Tahan saada tootmisdirektoriks.

Armastan isa ja oma koduplaneeti.

Õnn on õnn.

Armastus on punast värvi.

Ita:

Aknast paistab valgus.

Mina avan akna,

seal pole midagi.

Ma hakkan kunstnikuks.

Kardan pimedat ruumi.

Meil kõigil on elu, hing ja rahu.

Armastus on hea.

Aeg-ajalt on valu.

Raigo:

Elu on elu.

Õnn on õnn.

Armastus on armastus.

Vahel raskusi isaga.

Andi:

Tahan saada Supermaniks, sest mulle ei meeldi vaen.

Armastan sugulasi, loomi, toitu, elu ja paljusid asju veel.

Õnn tuleb tööga.

Armastus on õnn.

Kajsa:

Kui ma kuulen,

et vesi kahiseb pliidil, tuleb

mulle meelde, kui olin suvilas ning oli torm.

Kui hommikul üles ärkasin,

oli rohi nii märg kui

mitte kunagi varem.

Olen ise puiklev jää.

Kardan, et mu pere ei laguneks.

Igaühel meist on elu,

hing ja oma õnn.

Armastus on ilus.

Marie:

Ma ei ole loll.

Õnn on töö.

Armastus on ema.

Unistan emast.

Siim:

Mina tahan saada leiduriks.

Mulle meeldib vares.

Õhtuti laseme varese tuppa.

Kui tal toit üle jääb, siis peidab

ta selle ära. Ta nimi on Uno.

Õnn on imelik.

Elu on naljakas.

Ragnar:

Vahel on mul väga igav.

Kord ma käisin metsas,

seal nägin kolmsada

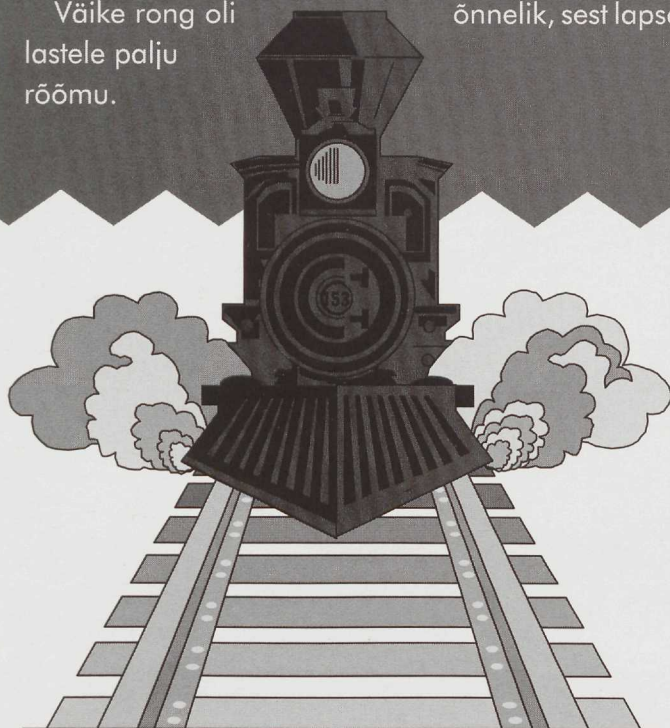
Väike rong

Elas kord üks väike rong. Ta tahtis kangesti midagi teha. Siis tuli talle hea mõte: lähen õige rongide ülema juurde. Ta ütles rongide ülemale: "Ma tahaksin midagi teha!" Ülem ütles talle: "Mine vii need suured kaubavagunid Venemaale!"

Väike rong läks kohe proovima. Aga ta ei jaksanud vaguneid liigutada. Väike rong läks rongide ülema juurde tagasi. See ütles: "Siis ei aita midagi!"

Väike rong läks ülema juurest ära ja mõtles, kuhu minna. Siis otsustas ta, et läheb loomaaeda ja hakkab seal lapsi sõidutama.

Väike rong oli õnnelik, sest lapsed armastasid teda. Ja ta tegi lastele palju rõõmu.

Janno Leiger
Suuremõisa Põhikoolist

PANE TÄHELE!

Kuigi meie rongid kiiruserekordeid ei püstita, ole siiski raudteed ületades ettevaatlik! Vaata hoolega, et rongi ei tule ei vasakult ega paremalt poolt! Ja kui tõkkepuu on ees, siis pole see mõeldud ainult autodele, vaid ka jalakäijatele ja jalgratturitele!

Missugune on rongide kiiruserekord?

Praegu on tavalisel raudteel sõitvate rongide kiiruserekord prantslaste käes: keegi pole veel purustanud 1990.a. maikuu püstitatud rekordit – 515 km tunnis!

Ameeriklased on küll saavutanud rööbastel veelgi pöörasema kiiruse: 9851 km tunnis, kuid selleks ehitati 1982.a. erilised rakettvagunid, mis sõitsid just selleks otstarbeks valmistatud rööbastel – ning ilma vedurijuhi- ja reisijateta, nii et seda rekordit teiste rongide omadega võrrelda ei saa.

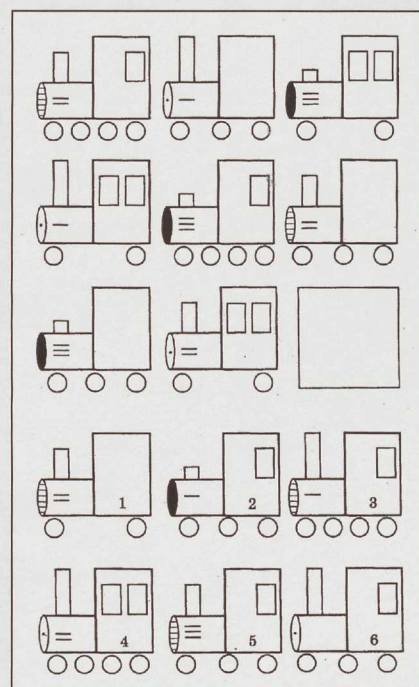
Kus ja millal ehitati maailma esimene raudtee?

Esimese raudtee ehitajaks peetakse inglasi Stepheni, kes ehitas 1825.a. Inglismaal Stocktoni ja Darlingtoni vahele rööbastee, millel vaguneid vedasid nii hobused kui auruvedurid. Juba keskajal olid kaevandustes olemas vagonetid, kuid nendega veeti maaki maa peale PUIDUST rööbasteid mööda. Inglismaal pandi auruvedur rööbastele tegelikult juba 1803. aastal, kuid need rööpad olid malmist ega pidanud vastu kuigi kaua.

Millal Eestis raudtee ehitati?

Meil Eestis avati esimene raudteeliin 1870. aastal, ja see kulges Paldiskist Tallinna ning sealt Tosnosse.

Missugune vedur tuleks joonistada tühja kasti?

Tammetõru

Puu all istub väike konn,
seal tal väga mõnus on.
Vaikselt suud ta maigutab,
täie suuga haigutab.

Konnal pähe kukub tõru,
küll ta pea siis ikka põrub!
"Ja mis sellest," mõtleb konn,
"see-eest mõte hea mul on!"

Lähen külla kurele,
seal saan süüa mureleid.
Aga kurel palju nutti –
konnaga saab asjad jutti.

Thea Viks
Tallinna 44. Keskkoolist

Sünnipäev

Sünnipäeval lilli saad,
kinke sulle tuuakse.
Laul on siis marmelaad,
lemmikmahla juuakse.

Laura Ojava
Järveotsa
Gümnaasiumist

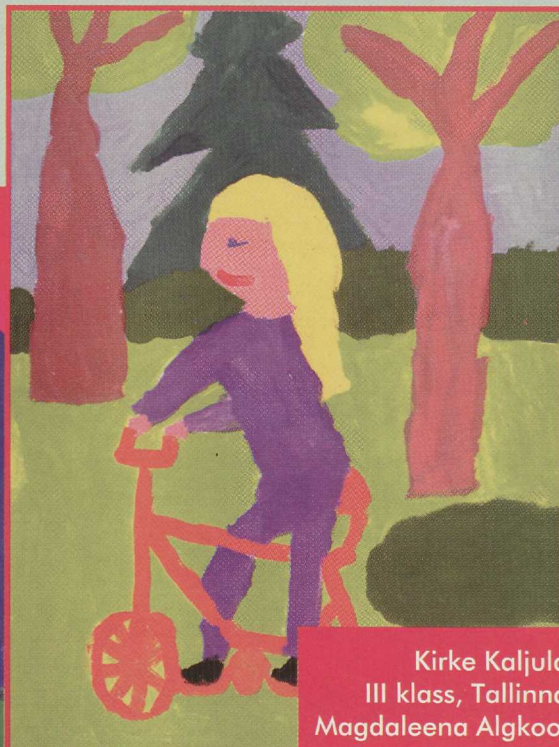
Oi, kui tubli!

Oi, kui tubli on me Liisi!
Järjest juurde tuleb viisi.
Mõni neli on tal ka,
kuid täitsa ilma kolmeta!

Kui on õues ilus ilm,
ka rõõmsam õpsi tige kulm.
Kuid kui päike läheb ära,
kaob ka Liisi silmist sära.

Sirli Roos
Emmaste Põhikoolist

Anneli Siilak
Tallinna
Magdaleena Algkool

Kirke Kaljula
III klass, Tallinna
Magdaleena Algkool

Ei ole...

Ei ole okasteta mitte ükski roos,
ei ole üksi keegi siis, kui kõik on koos,
ei ole muret enam siis, kui sul on rõõm,
ei ole külm, kui põleb lõkkelõõm.
Ei ole talve siis, kui käes on suvi,
ei ole igav siis, kui kõigeks leidub huvi,
ei ole päikest siis, kui paistab kuu,
ei ole vaikne siis, kui laulab suu,
ei ole lõputa ka seegi lugu –
ei ole häid mõtteid ühtelugu!

Triin Toomel
Võhma Gümnaasiumist

Madisepäeval maasikale

Madisepäeval mõtlesime memmega, miks mitte minna metsa maasikale. Mööda metsamaanteed minnes märkasime mustikaid, mõne mustika muidugi maitstesime. Murul märkas memm magavat mardikat, mõtles: "Maasikas! Miks mitte maitsta!" Mõtles, maitseki mardikat! Mardikas mõmises, memm minestas.

Mina mõtlesin: "Miks mitte miilitsale memmest mainida?" Miilitsamaja magamistoas miilits muidugi magas. Mida mõelda? Miilits magab, memm mines-tanud! Miilitsamajas maitse sin muna, muna maitse magusasti. Miilitsas mäletses mulikas. Mullikas mõtles minna metsa mooni maalima. Metsarajal murul

märkas mullikas magavat memme. Mullikas mõtles memmega malet mängida. Mullikas müksas memme. "Mullikas?!" mõtiskles memm. Memm mõtles mullika-ga munasoõda mängida. Memm müksas munaga mul-likat, mullikas memme, memm millegipärast mullikat, mullikas muidugi memme...

Mina mõnulesin murul, mõlgutasin murelikke mõtteid memmest, mullikast, miilitsast, muidugi madisepäeva maasikatestki.

Helena Gross
Tallinna Üldgümnaasiumist

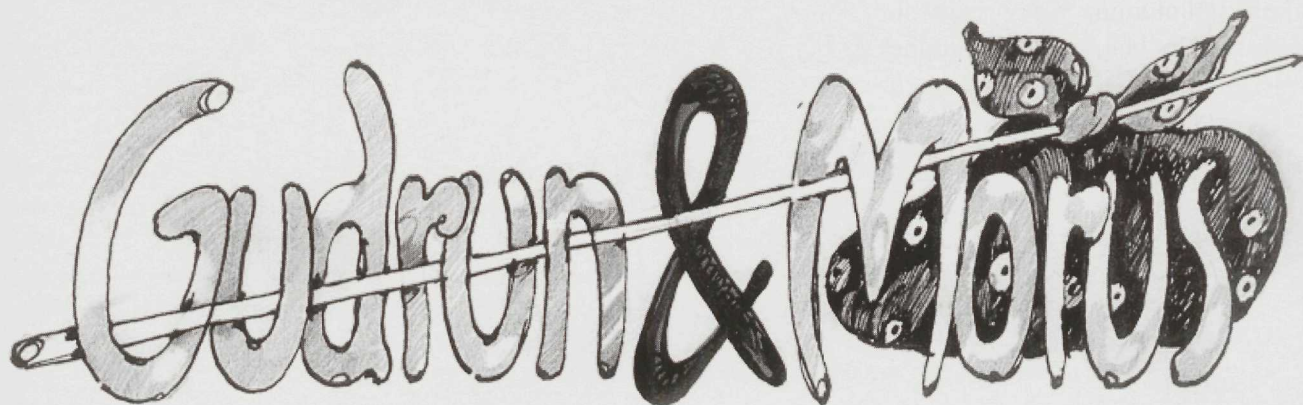
Kristjan Lilleoja
Tallinna
Magdaleena Algkool

K-lugu

Kartul Kaasik keksis kooli. Kaasik korraldas koolis kokavõistluse. Kõik kooli kartulid keetsid kartulisuppi. Kuid kena kartul Keks küpsetas kartulikooki. Kaasik kuulutas kõigile kartulitele Keksi koogist. Keks küpsetas koogi krõbeda koorikuga. Kui Keksi kook küpses, keksis Keks kummikeksu. Kartul Kadekupp kadestas Keksi, kuna Keksi kook küpses kenaks. Kui Kaasik kokavõistlusel Keksi kooki kiitis, kargas Kadekupp koogi kallale, kuid Keksi kiirustas kooki kaitsma. Kaasik kargas kaklejate keskele. Korraga kadus Kadekupp keldrisse, Keksi kook kaenas. Keks kargas ka keldrisse. Kohe kargas keldrisse ka Kaasik. Kõik kartulid kartsid, kui keldrist kolinat kuulsid. Kohe kõndis keldrist Kaasik koos Keksi koogiga. Kaasiku kannul kiirustas Keks. Keksist kahe kilomeetri kaugusel kalpsas Kadekupp. Kaasik kuulutas: "Kadekupp kaotas kokavõistluse, kuna krahmas kadedusest Keksi koogi!"

Juulika Ljaš Rakverest

Juulika lugu kubiseb k-dest, Helena saadetud jutus aga on, nagu ehk märkasid, üks suur m-tähtede meri. Proovi, kas Sina ka saad hakkama ühe-tähe-jutuga. Jajah, juba jube jumekas jutt juustepiiril juurdumas! Julgust ja jõudu jutustamiseks!

Maarja Vaino

Algus "Heas Lapses" 3/97

Lähemale jõudes selgus, et tegemist oli maha jäetud majaga. Gudrun tahtis juba lahkuda, kuid Morus seisis ukse taga ega kavatsenudki paigast liikuda. Tükk aega koera kutsunud, nägi tüdruk, et Moruse otsus on kõigutamatu, ning avas ukse. Kuigi õues oli veel üsna valge, oli majasisemus hämar. Kuid oma üllatuseks leidis tüdruk, et lambid töötavad ja peagi säras majas valgus. Toad olid küll sassis, kuid siiski mitte nii hullusti, nagu Gudrun oodanud oli. Ettevaatlikult istus Gudrun voodile ning vaatas ringi. Maja ei olnud suur, selles oli kolm tuba ja pisike köök, enamus mööblist oli ära viidud, kuid midu paistis kõik üsna elamiskõlblikuna.

"Nojah, ühe öö võime siin ju olla," tegi tüdruk järeleandmise, judistades ise õlgu mõtte juures, et keegi võiks siin siiski elada või siia sisse astuda. Kõik märgid rääkisid ometi selle vastu ja hommikul hakkas Gudrun juba majas elamise peale tõsisemalt mõtlema.

"Kui keegi siia tuleb, võin ju kohe jalga lasta – kaotada pole midagi!"

Katkise aknaga toa ukse pani tüdruk haaki. Sama tegi ta ka teise toaga, kui oli sealt kolmandasse

tuppa tassunud asjad, millele ta jõud peale hakkas. Kui ta oli kõõgist leitud kulunud luuaga põranda enam-vähem puhtaks saanud ja tolmu pühkinud, nägi toake juba üsna kodune välja. Kiiresti metsast hagu korjanud ja ühest köögikapist tikud leidnud, avastas tüdruk kergendusega, et ka pliit töötab. Õhtuvaikuses trepil istudes kuulis Gudrun kaugusest automürinat ning tegi kindlaks, kuhupoole maantee ja seega ka linn enam-vähem jääma peaks. Rahulolevalt vaatas ta taevasse kerkivat kuud.

"Siiani on meil küll hästi läinud," ütles ta Morusele, kes istus uhkelt maja ees nagu tõeline majavalvur kunagi.

Edaspidi ei läinud aga asjad enam niisama hästi. Kui Gudrun oli paar nädalat tänaval ajalehti müünud, sai seegi töö otsa ning uut ei suutnud ta enam kusagilt leida. Sүgis tuli sel aastal kiiresti ja öökülmad algasid varakult. Öösiti pidi Gudrun vahel tõusma, et pliidi alla uuesti tuld teha, kuna jahedus hakkas magamist segama. Eriti külmadel öödel aga hüppas Morus tüdruku juurde voodisse, soojendades oma karvase kehaga pere-naist, nii et too võis segamatult hilise hommikuni põõnata. Gudrun hakkas päev-päevalt ikka hil-

jem tõusma. Jahedust, mis öö jook-sul maja vallutanud oli, sai kergesti tõrjuda, nälgatunnet kõhus aga sugugi mitte niisama lihtsalt. Kuigi Gudrun oli teinud kõik, mida üks kolmeteistkümneaastane tüdruk raha kokkuhoidmiseks teha oskab, oli see siiski lausa kätte ära sulanud ning ühel hommikul avastas ta, et sama oli juhtumas ka toiduvarudega. Raske südamega otsustas ta enda ja Moruse toiduportsjoneid veelgi kärpida.

Ta vaatas koera kahjutundega: "Sina, vaeseke, ei saa ju aru, miks sa nälgas pead olema. Kui sa vaid teaksid, kui väga ma sulle tahaksin osta kõige paremaid koeratoite! Aga ehk tuleb kord sellinegi päev. Lähme nüüd parem hagu korjama!"

Tüdruk jooksis metsa, et koerasse pisut rõõmu süstida, ning viimane tuligi kepseldes ja kelmikalt haukudes talle järele. Kuid ka Morus teeskles. Tark koer nägi, et perenaine on mures, ent ei osanud teda kuidagi aidata.

Juba mitu päeva polnud Gudrun voodist peaaegu tõusnud. Ta tahtis vaid magada, et kasvõi veidikeks ajaski kaoks see lakka-

matu näljatunne, mis teda seestpoolt näris. Niigi nädalate kaupa viletsa toidu peal olnud, ütles tüdruku jõud nälgimise peale lõpuks üles ning seetõttu oli ka pliit mitmendat päeva kütmata – Gudrun lihtsalt ei leidnud endas jõudu, et minna välja hagu korjama. Ta mässis ennast tihedamini teki sisse ja kutsus Moruse enda kõrvale. Siis uinus ta taas. Ka koer sulges silmad ning tukastas. Äkitselt ärkas ta teadmisega, et perenaine on ohus. Hirmunult tonksas koer Gudruni põske, kuid too ei ärrganud, isegi ei liigutanud mitte. Morus tonksas veel, siis veel ja veel, kaapas käpaga ja haugatas, kuid endiselt tulemusteta. Tüdruk magas edasi, kurnatud nägu padjal. Morus oli nõutu. Ta jooksis ärevalt perenaise voodi ees edasi-tagasi, vahepeal istudes ja mõnd kiledat haugatust kuuldavale tuues. Viimases hädas jooksis koer trepile, et näha, ega kedagi ümbruses näha pole, kuid mets maja ümber oli tühi. Morus jooksis veel kord tuppa, kuid nähes, et Gudrun endiselt liikumatult lamab, taipas ta, et peab abi järele minema. Murelikult peatus ta uksele, tahtmata perenaist üksi kaitsetuna maha jätta, kuid samas teades, et paigale jäädes võib ta viimase üldse kaotada. Lõpuks pööras koer otsustavalt ümber ja sörkis välja. Kuigi Morus oli samuti vähe söönud, oli tema olukord tunduvalt parem, kuna vahel oli ta mõne roti või hiire kätte saanud ning linnaskäikude ajal alati usinasti prügikastides tuhkinud. Nüüd pani Morus mängu kogu oma jõu ja, metsast välja jõudnud, jooksis ta esimese ettejuhtuva inimese juurde, üritades endale tähelepanu tõmmata. Ent inimesed kiirustasid edasi, äiates koera poole vaid käega, et see neid rahule jätaks. Lootust juba kaotamas koerale jäid silma noormees ja neiu, kes rahu-

Kirke joonistus

likult üle maantee metsa suunas astusid, ilmselt soovides seal segamatult jalutada. Viimasest lootuskiirest kinni haarates tormas Morus neile järele, jäädes paarikesele nii anuvate silmadega otsa vaatama, et nood lihtsalt pidid peatuma.

“Huvitav, mida see krants tahab?” küsis neiu imestunult.

Noormees kükitas koera kõrvale maha ja proovis teda kõrva tagant sügada.

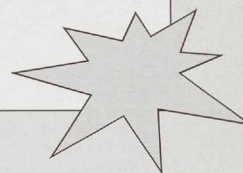
“Ole ettevaatlik, äkki on marutõbine!” hoiatas tütarlaps, kuid Morus ei hoolinud ei ühest ega teisest, vaid pööras neile selja, ise kutsuvalt tagasi vaadates. Ta tegi paar sammu, jooksis siis tagasi ning tõmbas noormeest õrnalt pük-

sisäärest.

Neiu kiljatas: “Kas ta hammustas sind? Said sa haiget? Lähme ruttu siit minema, ilmselt on tal midagi viga!”

Kuid noormees jälgis teraselt koera käitumist ja vastas: “Ei, ma ei usu, et tal mingi haigus või muu selline viga oleks. Kuule, sa oled ju kuulnud koertest, kes samamoodi abi kutsudes oma peremehi hädast välja on aidanud – äkki on praegu midagi sarnast teoksil?”

Järgneb

Heal lapsel mitu nime!
Nii kutsutakse ka maikellukest Eesti erinevates paikades isemoodi. Lehtede järgi on ta nimeks saanud piibeleht, piiberleht, piibuleht, kitsekeel, kitsekõrvaleht ja jänese kõrv; õitseaja järgi kutsutakse teda mairoosiks.

Maikelluke - maikuu nimelill

Edgar Kase slaidid

Maikelluke puhkeb õitsele enne suvehaku värvikirevust. Tema valged kuuetipmelised kuputaolised longus õied on nagu pärlid pikal õisikuraol, mis lehtede vahelt välja ulatub. Õitele annavad meeldiva lõhna eeterlikud õlid, mida kasutatakse ka parfümeerias lõhnaainete saamiseks. Neid lisatakse lõhnaõlilede ja seepidele.

Maikellukese kooliiga.

Maikelluke on mitmeaastane taim ehk püsik. Ta hakkab õitsema selles eas, mil lapsed kooli lähevad – enamasti seitsmeaastaselt. Enne seda kasvatab ta igal aastal piklikke, alusel pisut torujaid lehti ja kogub toitaineid maa-alusesse varde ehk risoomi. See saab jõudu, kasvab mulles edasi ja haruneb. Nõnda laieneb maikellukese kohapealne kogumik. Mõne aja pärast kaotab osa risoomidest emataimega sideme, hakates iseseisvalt edasi kasvama. Eks nii

toimub ka inimeste seas – suured lapsed lahkuvad vanemate kodust, et hakata iseseisvat elu elama.

Mürgitab ja ravib südant!

Kui lapsed sügisel kooli lähevad, valmivad maikellukesel punased marjad. Kollaste lehtede vahel torkavad punased marjad hästi silma nagu

hoiatusmärgid: stopp!
Ärge meid noppige ega suhu pistke! Maikelluke on mürgine taim. Marjade maitsmine võib põhjustada mürgistust – iiveldust, kõhulahtisust, peapööritust kuni minestuseni, ja raskematel juhtudel isegi surma. Kuid teaduslikult põhjendatud koguses kasutatakse maikellukese toimeaineid südamehaiguste ravimite valmistamiseks juba pikka aega.

Aino Kalda

Sel suvel ära värve karda – kui tahad, et su vaheaeg tuleks kirju ja ere, saad sellele põnevate riielega ise kaasa aidata. Miks mitte näha välja nagu kollane liblikas päikeseloojangul – või siis kirev lillepeenar või valgusfoor, milles kõik tuled korraga põlevad. Kui paned jahedama ilmaga jalga selle suve moelemmikud, triibu- või ruudusukad, võid kindel olla, et teised sulle järele vaatavad. (Kindlasti imetlevad sinu välimust su sõbrannad, vahest aga ka sinu prints...)

Kui armastad pigem ühevärvilisi riideid, pane selga puuviljavärvilised T-särk ja tõmba jalga näiteks salatirohelisteks teksad. Vaata, kui kenad näevad kõrvuti välja toores sidrun ja vaarikad! Ereda päikesega pane pähe värviliste raamidega prillid – mida kummalisema kujuga need on, seda parem. Võid teha end neontüdrukaks – võib-olla onemal

Suvised moekollektsiooni on välja pannud Marati tütarfirma

TRIXTAL

Kingad: Suurtüki Kinga- ja Nahaäri.

MEELETUD MUSTRID

VAARIKAJÄÄTIS, PUNANE PÄIKE JA TÜKIKE TOOREST SIDRUNIT

sahtlisse jäänud eredaid plastmassist käevõrusid või kõrvarõngaid, mida ta ise kanda ei söanda, kuid mis sinul suviseid sünnipäevapidusid erksamaks aitavad muuta.

Agas kui ema sulle suveks kingitust tahab teha, anna talle mõista, et rõõmustaksid väga postkaardikangast kleidi üle. Nii on sul suviti jäätisesabas seistes midagi teha – võib kihla vedada, et sinu järjekord enne kätte tuleb, kui sa põneva kleidimustri pähe õppida jõuad. Kui sa oma jäätisekuhja – vaarika-, šokolaadi- ja kiivijäätise – kätte oled saanud, vaata järele, kas näed ise ikka kirjum välja. Sest – mida kirjum, seda uhkem!

Jasmin Nielsen

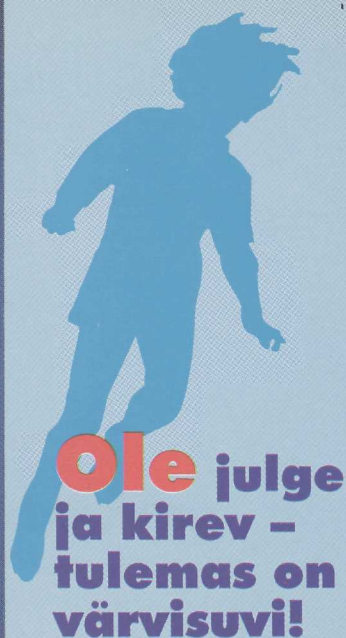
TÄHELEPANU TÜDRUKUD!

Kui täidate selle kupongi ning saadate maikuu jooksul "Hea Lapse" toimetusse, siis ootab Teid üllatus. Nimelt loosime kupongi saatjate vahel välja kõik need kolm toredat suvekleiti!

Nimi: _____

Kui pikk Sa oled: _____

Adress ja telefon: _____

Slaidid: Kristijan Lepp (Meie Meel)

Sherlock Holmesi pojapoeg käis Supilinnas ühte kahtlast maja uudistamas. Igast korterist jättis ta meelde ja kritseldas oma taskuraamatusse ühe tunnusmärgi. Proovi üles leida, missugustes tubades need tunnusmärgid asuvad!

NIKKO

Tere tulemast NIKKO imelisse maailma!

Nüüd on Sul võimalus mängida Jaapani firma NIKKO raadio teel juhitud autodega. NIKKO autod on kvaliteetsed ja tugevad, neid on kerge juhtida ning nendega mängides on Sul kindlasti väga lõbus.

NIKKO autosid on alates võidusõidu autodest, ja džiipidest kuni hüppava autoni välja!

Ära unusta, et erinevalt teistest autodest müüakse paljusid NIKKO autosid juba täiesti sõiduvalmina – Sul jääb üle laadida vaid aku – ja kihutada, kuhu tahad!

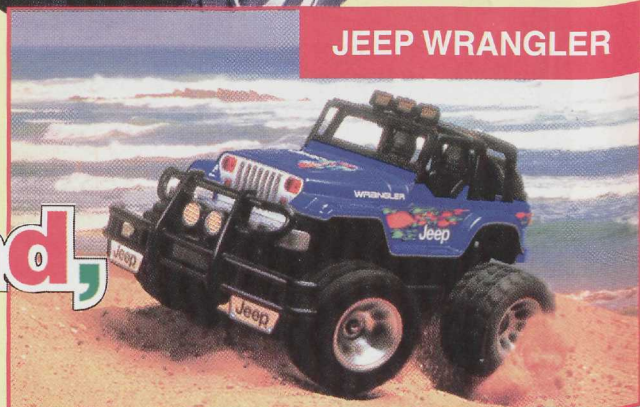
**Kui lähed
mänguasja poodi,
otsi üles NIKKO ja Sa
leidad alati midagi
uut ja põnevat!**

NB!
**Kui valid endale
NIKKO autot,
loe kindlasti
läbi eestikeelsed
juhendid ja
skeemid auto
kasutamise
kohta!**

MIAMI POLITSEI

**Lapsed teavad,
mis on hea!**

JEEP WRANGLER

OLLANE ÄMBLIK

Kodune ülesanne:

**Kui kiiresti (mitu km/h) on
pildil olev NIKKO politseiautomudel
võimeline sõitma?**

**Kõige täpsemini vastanute vahel
loositakse välja
NIKKO automudel.**

**Vastused saada aadressil:
"Hea Lapse" toimetis,
Pärnu mnt. 59, EE0001 Tallinn.**

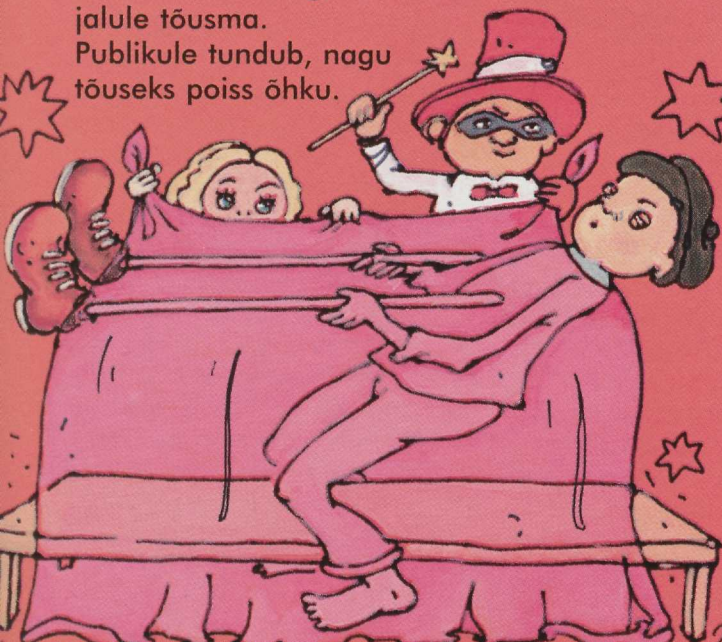
Musta kunsti KUSTA

õpetab
Sulle nüüd ühe
lihtsa, aga väga
efektse triiki.

Kasutades tekki,
kahte saabast
ja kahte puupulka,
võid jätta publikule
mulje, et kasutad musta
maagia abi ja
tõstad teki all lesiva
sõbra õhku.

Tee, nagu on
näidatud joonisel.
Pane sõber
pingile lamama.
Tal on teki all käes
kaks keppi, mille otsa
on pandud saapad.

Kui vehid võlukepiga
ja lausud nõiasõnu,
hakkab sõber aeglaselt
jalule tõusma.
Publikule tundub, nagu
tõuseks pois õhku.

Eks Sa ise tea,
kas paljastad teistele
pärast oma saladuse või ei.

Musta kunsti Kusta õpetuse
andis edasi Kirke.

Meie koer poiss

Heale Lapsele vastab Ott Arder, kirjamees, 47 aastane

☼ Lemmikautor lapsepõlvest?

Minu lapsepõlves oli nõnda, et elasime ühe puumaja mansardkorru-sel Sikupilli linnajaos Lasnamäel: isa, mina, isa, ema ja tädi Frieda. Kui olin päevapealt kahe aastane, sündis mu vend Jaan. Vanemad ütlesid mulle: "Ott, kui sa meil kaduma peaksid mine-ma, jätta meelde: meie aadress on Kivimurru 25 - 5!" Mina pole kaduma läinud, aga mu lapsepõlvkodust pole järel muud kui üks vana vägev kastanipuu. Käin oma puul vahete vahel külas ja siis me kas nutame natuke või rõõmustame, et kevadpäike on süüdanud kastani-puu võimsad õieküünlad.

Sikupilli linnajaos on toreda nimega tänav: Katusepapi. Lapsena arvasin tänavanime tulevat sellest, et sääl elab üks nup katusel. Katusepapi olen kohanud suhkru-saba. Seda, mis on suhkru-saba, ei oska tänapäeva laps vist hästi ette kujutada, aga papisid elas ja elab Katusepapi tänavas tänini. Kui olin kuue-nea, kolis meie pere Rakverre, Lasteaia tänavaja majja nr. 3. 1957

pandi mind Rakvere I Keskkooli I-a klassi. Rakveres täienes me pere õdede Madli ja Aadaga.

Kui ma ise veel lugeda ei osanud, luges isa mulle ja vennale õhtuti ette. Isal oli õige mahukas venekeelne H. Chr. Andersenini muinasjuttude kogu ja säält ta siis tõlkis meile. Meil kodus oli ka kaks eestikeelset Andersenini raamatut, kummaski üks muinasjutt: "Ole Sulesilm" ja "Õõbik", hiljem andis "Eesti Raamat" välja Hardi Tiiduse tõlkes ja Siima Skopi imekaunite piltidega "Põial-Liisi". Otsi seda raamatut, lugeja, võrdle Disney' lääge lurriga ja tee järeldus!

OTT ARDER

Meie magamistoa aknast paistis tuletorn. Kui isa unejuttudest hoolimata või just nende tõttu und ei tulnud, vaatasin vilkuvat majakat, unistades meresõidust ja kaugetest maadest. Minu üks lemmikraamat on tänini R.L.Stevensoni "Aarete saar". Mõlnari "Päl tänava poisid" on ka väga hea, aga kangesti kurb.

☼ Lemmiktoit?

Ahjukartulid. Magustoiduks manna-kreem, eelistatavalt jõhvikasel toorainel.

☼ Lemmikvärv?

Kõik vikerkaarevärvid on imekaunid ja vikerkaar ise üks looduse ime, vikerkaare taustaks aga mu lemmikvärv ongi, ja see on taevasinine. Sellest värvist ei väsi iial.

☼ Lemmiktund koolis?

Nooremas koolieas kahtlemata kehaline kasvatus ja vahetund, hiljem kirjandus.

☼ Kõige ebameeldivam tund?

See tund, milleks pole ette valmistatud, aga nagu kiuste küsitakse.

Siis, kui Otil veel habet polnud, oli tal kitseke. Pildil on ta koos kitse ja noorema venna Jaaniga Kiisal. Selle pildi tegi poiste isa 1953.a

☼ Kas Sul on eeskujusid või lemmikkangelasi?

Eks esmalt püüa poeg matkida isa. Isa oli mulle hea eeskuju. Minu isa oli kirikuõpetaja. Oma elust on ta kirjutanud raamatu "Kus on Arpádi kuninga". Mu isal oli ungari nimi ja ta sündis Budapestis 1922.a. Minust pole ei õpetajat ega jutlustajat saanud. Tavatsen enda kohta öelda, et olen kirjanduslik juhutööline. Kirjandusmaastikul (oh, mis uhke sõna!) pean oma kodumais-tekst eeskujudeks või mõjutajateks ehk kõige rohkem Jüri Üdi, Andres Vana-pat, Juhali Liivi ja Karl August Hindreyd, kelle "Jaunart Jauram" oli mul lapsena vist peaaegu et peas.

Mu kallis isa ja õige paljud inimesed on mulle head eeskuju andnud, aga oma käänulisel eluteel kipun ka halbu eeskujusid jälgima, nõnda ma iseend küll eeskujulikuks pidada ei saa. Aga kui mõni minu kirjutatud tekst kellelegi eeskujulik tundub, olen siiralt rõõmus.

Minu isa arvas, et meie aja suurim

kangelane on Jeesus Kristus. Nõnda arvavad miljonid inimesed planeedil Maa. Ka mina olen üks nende hulgast.

☉ Kas oled saanud kahte?

Missuguses õppeaines?

Tunnistusele, kasvõi veerandi koondhindena, mitte iial. Aga õpitöö käigus pole ma saanud mitte ainult kahtesid, vaid mäletan selgesti ka kaht üht! Üks neist oli õiglane, teine ülekohtune. Füüsikas sain ühe õpetaja Jansenilt. Seisin tahvli ees kui tummahammas, tahvlile olin joonistanud kaldpinda tähistava kolmnurga, valemist ei teadnud aga mitte tuhkagi. Mul on siia maani piinlik. Papa Jansen oli imeline koolipapa, milliseid vist enam naljalt ei leia: ta valdas paljusid võõrkeeli, oli ühtviisi kodus nii reaalkui humanitaarainetes ja mängis hästi klaverit.

Oma esimese ühe sain aga esimeses klassis. Kirjatehnikas. Ma ei osanud parema käega paiskirjas tähte "A" kirjutada. Vasakuga aga ei tohtinud. Minu kaasasündinud eripära sai esimese vopsu. Koduteel tundus ranits raske nagu rändrahn. Olen tänulik oma vanematele, et nad minuga seepärast ei pahandanud. Mäletatavasti olin oma klassis viimane, kes sai õiguse täitesulepead kasutama hakata. Nõnda olin ma koolis pikka aega Tindipotioot, kodus aga klobistasin kirjutada kirjutusmasinal. Minu varasematest kirjatöödest on üht-teist säilinud ja ma ei hõbene neid vigadest kubisevaid ridu "Hea Lapse" lugejale näidata. Põhiline on püüdnud end väljendada. Iga kirjasolkija lasku, nagu torust tuleb! Ega's toimeta- jaid, korrektoreid ja karme emakeele- õpetajaid või ometi palgast ja parandamisrõõmust ilma jätta!

☉ Parim sõber koolis?

Praegu?

Meil Rakveres, Lasteiaia tänavas, elas ka perekond Blechmann. Enamasti on juudid ikka kas kella- või kullassepad, kui nad just pankurid pole, aga Blechmanni-papa oli plekksepp! Proua Blechmanni töökoht oli pudupood uhke nimega "Galanteriikauplus". Neil oli kaks poega: Moische ja David. Tagantjärele arvan end õige hästi teadvat, mis meist Moischega (mina küll kutsusin teda omavahel olles koduselt Mooseseks) lähedased sõbrad tegi. Eelduse heaks ja usalduslikuks vahekorraks löi see, et olime tahes-tahtmata mõlemad erinevalt, aga ometi erandlikud. Meil oli mitmeid ühiseid huviseid.

Eeskätt tüdrukud ja korvpall. Siinkohal ei suuda jätta kelkimata, et olin kunagi õige kõva käsi, kuulusin isegi Eesti C klassi (kuni 14aastaste) korvpallikoondisse, mis saavutas 1964 Baltimaade karikaturniiril kõigiti auväärse kolmanda ehk eelviimase koha. Ka Mooses mängis hästi korvpalli. Ma ei tea, kus viibib mu noorpõlvesõber praegu, kas Ameerikas, Iisraelis või mõnes muus paigas, Maarjamaal teda hetkel pole, aga paar head sõpra on mul siin praegugi veel. Jah, sõbrukest kaks kindlasti. Kumb neist parim, seda ei tohi, ei saa ega oskagi öelda.

☉ Kelleks tahtsid saada?

Meremeheks või kirjanikuks. Madruseks on end nüüd juba hilja pakkuma minna, kirjatööga teenitud kroonidest pole ma aga senini niipaljukestki suutnud kõrvale panna, et pisikest päramootoriga paati osta saaks, seepärast arvan, et mul tuleb veel pikaks ajaks oma paberlennuki esimeseks piloodiks edasi jääda.

☉ Sinu ilusaim päev lapsepõlves?

Tagantjärele tundub lapsepõlv õige päikseline, nagu ka see kaunis augustikuu päev, mil ma esimest korda tundsin, et vesi kannab. Enne olin proovinud küll ujumist õppida, ometi vajusid jalad kõigist mu ponnistustest hoolimata varem või hiljem ikka põhja. Aga siis viskusin suplemast tulnuna ranna ääres veel korraks kõhuli vette ja jäin rahu- likult lebama. Kerge laine õõtsutas mind, ajasin käed laiali ja sain ühtäkki aru, et igasugune rabelemine on täiesti üle- arune. Õige pea oli ujumine mul selge. Algul ujusin koera, siis sain krooligi mingil määral selgeks, praegu ujun kõige meelsamini konna. Jah, see oli suur päev. Olin siis kuue aastane. Aastakümneid hiljem kirjutasin luuletuse, milles on ka järgmised read:

MERI KANNAB SUURED LAEVAD,

MERI KANNAB PÕNGERJAD.

MERES PEEGELDUVAD TAEVAD,

ELAVAD KA ANGERJAD.

☉ Kas Su lapsi on?

Mis on nende nimed?

Kui ma peeglisse vaatan, vahib säält vastu üks halli habemega taat, kes võiks pealtnäha ammu juba vanaisa olla, aga võta näpust – ega vist ole veel küll. Omateada on mul neli last. Nende nimed on Voldemar, Elisabeth, Hando ja Uku.

☉ Millega tegeleksid,

kui oleksid praegu laps?

Sellele küsimusele on hiigla raske vastata. Kõige rohkem kardan, et leian end 25 tundi ööpäevas söömata- joomata teleka ees elektronmänge plõn- nimas või "järjekaid" vahtiva poolkir- jaoskamatu ülbe jõnglasena, kes (kuigi aeg-ajalt kooligi külastab) end vaevu- vaevu järgmisse klassi veab. Kõik eel- dused just selliseks lapsepõlveks on üha arenev tsivilisatsioon meie lastele selle aastatuhande lõpukümnendel loonud. Oleksid oleksiteks. Kirjutasin kunagi luuletuse "VÄIKEMEHE PROBLEEM":

"PEAB SUURTE PEALE VAATAMA ALT ÜLES, / KA SIIS; KUI ISTUD PÕLVEL NEIL VÕI SÜLES,
/ KUID SUURED SEDA MÄRGATA EI TAHA, / VAID HARVA KÜKITAVAD SINU JUURDE MAHA / JA SELGE SEE, ET NÕNDA KAEL JÄÄB KANGEKS, / KUID SUURED TAHAVAD, ET KANGEKAELSUS LANGEKS."

Kui ma selle peale mõtlen, kui tore oli omal ajal laps olla, hakkab mul tänapäeva lastest kangesti kahju. Tänu televiisori ja paljudes kodudes ka telefoni puudumisele suheldi palju rohkem otse ja omavahel. Kui oleksin praegu laps ja enam-vähem selline, nagu ise- end lapsena arvan mäletavat, kannataksin kindlasti suhtlemisvaeguse all.

Oleks minu olemine, teiseks minu tegemine, küll mina teaksin, mis mina teeksin... Igaüks jäägu oma lapse-põlve, mulle tundub see tagantjärele õige ime- lisenä. Ole ka Sina, hea laps, ikka ja alati õnnelik!

LIIKLUSÕNNETUS

JÄI AUTO ALLA PISIKENE KÜLLI.
TA LAMAB PALATIS,
ME VIIME TALLE LILLI.

SEE ONU, KES TA ALLA AJAS,
ON OMAKORDA VANGIMAJAS.

Selle luuletuse koos paljude teiste koera-poisi-salmidega leiad Ott Arderi – Henno Käo äsja ilmunud raamatust "Igavene eesel".

↑ Samal ajal, kui kõik teised käivad möga kaasas, värvides oma autosid kirevate värvidega ja võttes oma ideid uutest ajakirjadest, võib ette juhtuda ka mehi, kes on oma autod ehitanud tagasihoidlikeks ja vanu aegu meenutavateks. Üks selline mees on Inglismaal Cornwallis elav Richard Harley, kes ehitas selle ilusa musta Fordi.

↑ Viiekümndatel aastatel püstitas uue kiirusrekordi auto, mida nimetati El-Mirage'iks.

Pildil olev punane auto on kere kuju poolest sellesama El-Mirage'i koopia, auto kereks on aga tugevasti muudetud Fordi kere.

↓ Soomes on vaieldamatult üks ilusamaid hotrode Seppo Nissise punane FORD ROADSTER 1932.

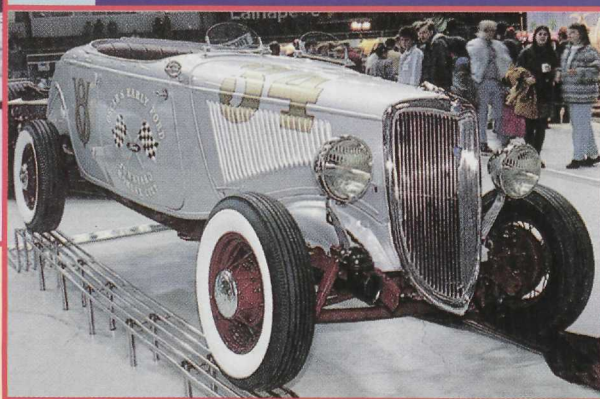
KOLMEKÜMNENDATE AASTATE FORD

Masin, millest sellel Nukkvõlli-leheküljel rääkida tahaksin, on kolmekümndate aastate Ford. Fordi on kasutatud hotrode ehitamisel väga palju.

↑ Seda autot võib nimetada Fordiks ainult väliskuju pärast. Auto kere on tehtud klaaskiust ja meenutab kuju poolest Fordi. Masina mootor on samuti üsna eksootiline, nimelt Jaguari V 12. Kuna mootorit on forsseeritud, siis toodab see ennegi võimas mootor nüüdseks 496 hobujõudu.

Autos on Lamborghini istmed, mis – nagu kogu muu sisustuski – on kaetud sinise nahaga. Auto omanik on Andy Lee, kes elab Grove Verwoodis Inglismaal.

↑ Nostalgilise võidusõiduauto moodi näeb välja ka soomlasest Sven Björkmanni hõbedane Ford.

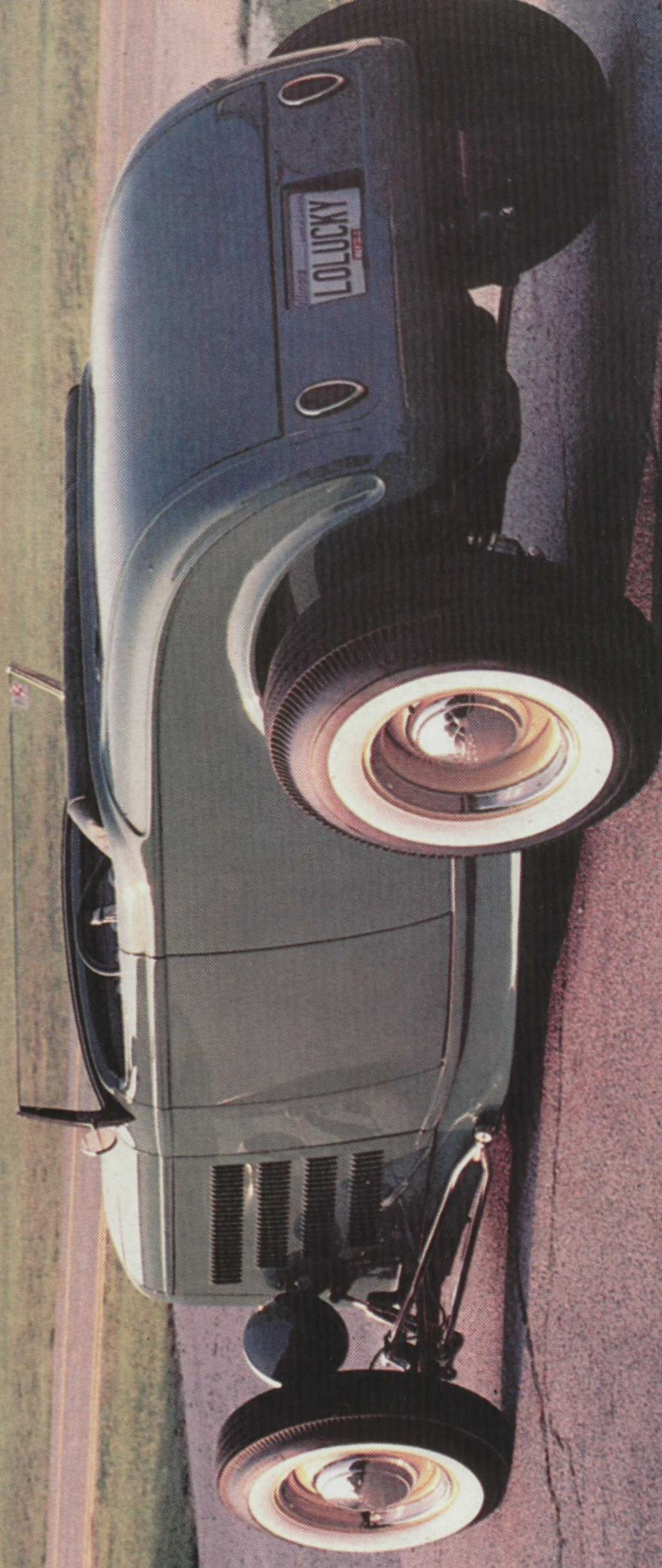
↓ Ameerikastoi-muvatelt autonäitustelt leiab oma-päraseid ideid. See Ford näeb välja nagu vanaaegne võidusõiduauto.

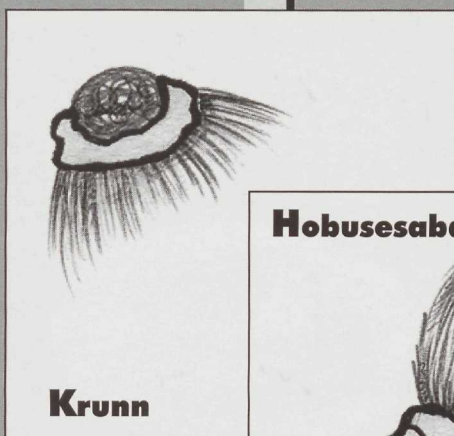
↑ Ameerikas elav Roy Brizzio on ehitanud selle laitmatu viimistlusega 32' Fordi.

Märt Lauks

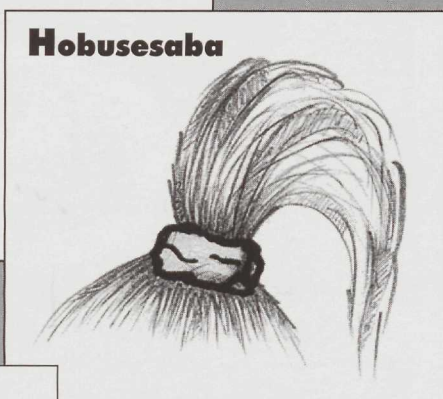
'32 ROADSTER

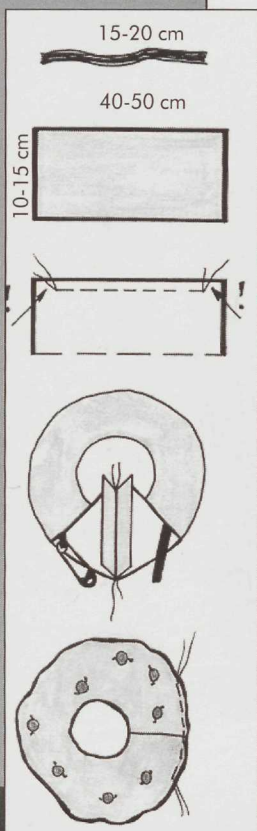
Tee endale mõnus värviline juuksekkum

Krunn

Hobusesaba

joonis 1

joonis 2

joonis 3

joonis 4

Talvemütsid ja kevadised kübarad on taas läinud kappi suvitama. Kui tahad oma soengut täiendada ja kaunistada, siis võid seda õige hõlpsasti teha kangast valmistatud juuksekkumi abil. Need, mis poes müügil, ei pruugi ju alati su kleidi, pusa või pluusiga sobida.

Vali nüüd oma kevadrõivastega sobiv riidetükk välja ja asu tööle! Pidulikumaks puhuks võid kasutada ka alusriidele õmmeldud pitsitükke.

Joonisel 1 on näidatud vajamineva riidetüki suurus, millele lisaks vajad veel 15-20 cm tavalist kummipaela.

Kõigepealt murrame riide pooleks nii, et parem pool jääb sisse. Teeme õmbluse lahtisesse serva. Kindlasti tuleb mõlemast otsast jätta 5-6 cm lahti (joonis 2) – kui õmbleksime riidetüki üleni kinni, siis ei saaks me hiljem seda toru ilusasti ümmarguseks kokku õmmelda.

Nüüd keerame riide parema poole välja (õmblus jääb sisse) ja õmbleme lühema otsad kokku – ikka paremad pooled vastamisi, nagu joonisel 3 näidatud. Haaknõelaga ajame kummi pilust sisse ja kinnitame ta mitme pistega ringiks.

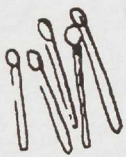
Lõpetuseks tuleb lahtine ava pealtpoolt kenasti kinni õmmelda (joonis 4).

Lisandina võid oma peahetele pärleid, litreid ja kõlvõimalikke muid kaunistusi peale tikkida.

Kui oled esimese kena kummi valmis meisterdanud, siis tunned kindlasti vajadust uute, teist värvi peahete järele. Kes siis kevadel ilus ei tahaks olla!

VÄIKE NOKKASEMINE

KUI SA JUHTUD OLEMA
TÕELINE SAURUSEFÄÄN,
SIIS VÕID SA OMALE ISE
ÜHE VÄHVA SAURUSE -
KOGUNI L'ENDSAURUSE
MEISTERDADA.

TIKUD

TRAAT

PLASTIK-KILE

PLASTILIIN

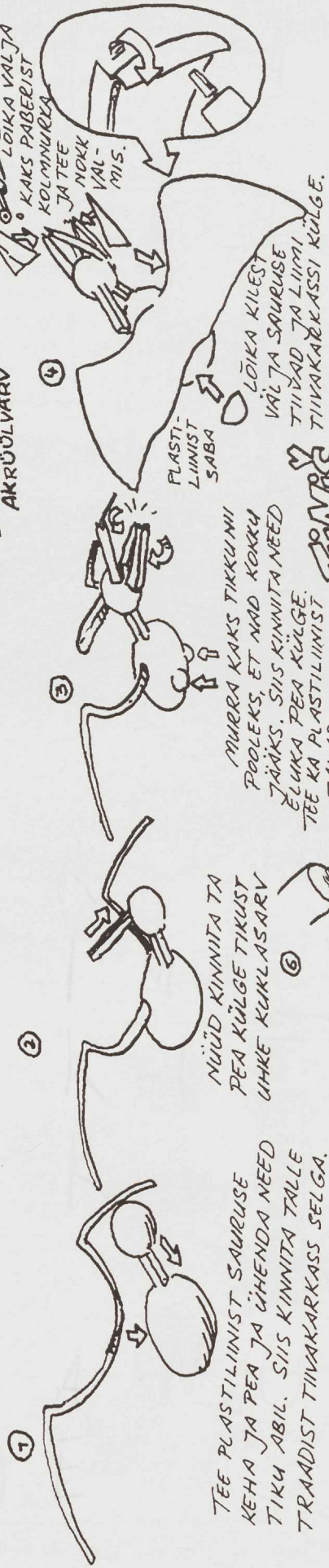

LAKKÄRV VÕI
AKRÜÜLVÄRV

LIIIM

KLAASELMED

LÕIKA VÄLJA
KAKS PAPERIST
KOLMNURKA
JA TEE
NOKK
VÄL-
MIS.

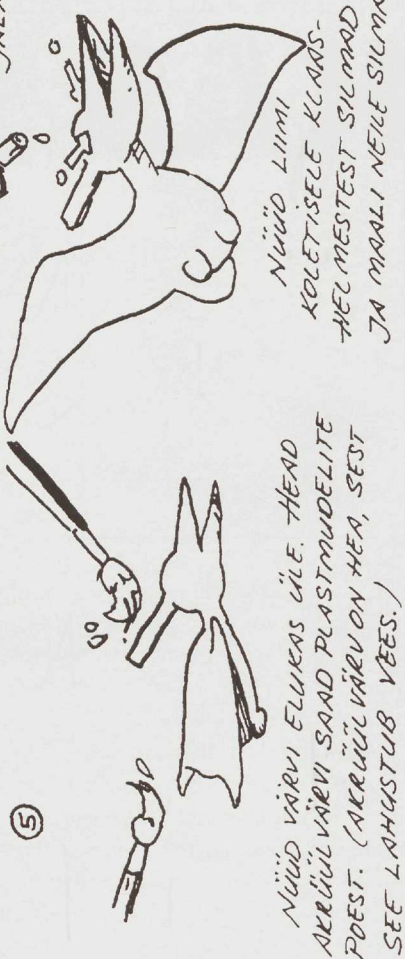
PLASTI-
LIINIST
SABA

MURRA KAKS TIKKUMI
POOLEKS, ET NAD KOOKA
JÄÄKS. SIIS KINNITA NEED
ELUKA PEA KÜLGE.
TEE KA PLASTILIINIST
JALAD

NÜÜD KINNITA TA
PEA KÜLGE TIKUST
ÜHKE KUKLASARV

TEE PLASTILIINIST SAURUSE
KEHA JA PEA JA ÜHENDA NEED
TIKU ABIL. SIIS KINNITA TALLE
TRAADIST TIIVAKARKASS SELGA.

LÕIKA KILEST
VÄLJA SAURUSE
TIIVAD JA LIIMI
TIIVAKARKASSI KÜLGE.

NÜÜD VÄRVI ELUKAS ÜLE. HEAD
AKRÜÜLVÄRVI SAAD PLASTIMODELITE
POEST. (AKRÜÜLVÄRV ON HEA, SEST
SEE LAHUSTUB VÕES.)

KURI ELUKAS!
DANGI VALMIS!

Ma Creative T. Sheileke (yes!)

- 1. Pildil näed Legomaad – Legoland. Missuguses riigis ja missuguses linnas see asub?**
- 2. Kas see riik on Eestist suurem või väiksem?**
- 3. Kas selles riigis on rohkem või vähem elanikke kui Eestis?**

**LEGO auhind firmalt
P. Jahn & Partners Baltic!**

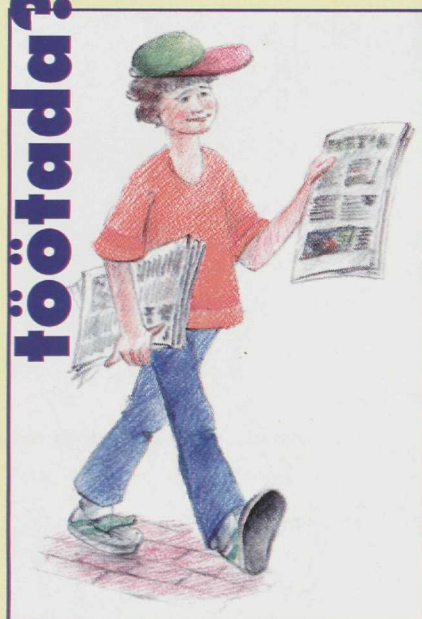
KAS lapsed tohivad

Suvi läheneb ning nii mõnigi koolilaps tahaks koolipriil ajal veidi raha teenida. Malle Hallimäe uuris välja, mida ütleb seadus õpilaste töötamise kohta.

Alaeline võib töötada soovi korral nii koolivaheajal kui ka pärast õppetööd. Töötajaks võib saada alates 13 aasta vanusest. Laste töökaitset reguleerib töölepingu seadus, mille järgi võib töölepingu sõlmida noorem kui 18aastane isik, kuid seda töodel, mis

töötada?

ei ohusta lapse tervist, kõlblust ja hariduse omandamist ega ole talle keelatud seadusega. Lapse tööleasumiseks peab kirjaliku nõusoleku andma lapsevanem või hooldaja ja 13-14aastaste puhul ka tööinspektor.

- 13-14aastased ei tohi töötada üle 20 tunni nädalas;
- 15-16aastaste tööaeg on kuni 25 tundi nädalas.
- Kui Sa pole veel 15 aastane, siis ei tohi sa töötada üle 5 tunni päevas
- 15-16aastastel on lubatud töötada päevas kuni 6 tundi.

Muide, on olemas raskete, tervistkahjustavate või ohtlike töötingimustega ning kõlblust ohustavate tööde loetelu, ning valitsuse määrusega on kinnitatud 13-14aastastele lubatud tööde nimekiri. Uuri neid, enne kui suveks tööd hakkad otsima!

Teateid kogus
ja pildid joonistas
Malle Hallimäe.

VÕIDA REIS MUUMIMAALE!

Värvi juuresolev pilt ja võida reis Muumimaale
ning veel palju toredaid auhindu !

Oma pilt saada kuni 31.05.'97 aadressil: Toompuiestee 30, Tallinn EE0001, United.

Ära unusta lisamast oma nime.

Edgar Valter

NAERU-USS

 Isa ostab emale sünnipäevaks käekoti. Poeg küsib: "Kas see on emale üllatuseks?"

"Aga loomulikult!" vastab isa. "Ta soovis tegelikult saada uusi kingi!"

(Anekdoodi saatis Marko Tui Tallinnast.)

 "Oh, kui mul ometi oleks nii palju raha, et jaksaksin elevanti osta!"

"Mida sa, Juku, elevantiga peale hakkaksid?"

"Ei midagi – aga sihukese rahahunnikuga võiks küll imet teha!"

 Noorem õde uhkustab koolist tulles: "Kas sa tead, Juku, et mina olen klassijuhataja lemmik?"

Juku vangutab pead: "Nojah, ilmselt on teie õps nii vaene, et ei jaksaks koera osta!"

 Võõras mees küsib koolist tulevalt Jukult: "Poiss, kas sa oskad öelda, kuidas ma siit kõige kiiremini haiglasse pääseksin?"

Juku jääb mõttesse: "Ma arvan, et kõige nobedamini pääsete sinna, kui lähete sellest ristmikust punase fooritule ajal üle!"

 Ühel päeval tõstab Juku koolis inukalt kätt.

Õpetaja imestab: "Mis sinuga on juhtunud, Juku?"

"Ah, ei midagi erilist – lihtsalt silmanägemine on märgatavalt paranenud!"

"Nii äkki – üleöö?"

"Nojah – eile käisin juuksuri juures!"

Krutskiga küsimusi

 Miks õpetajad ei kõlba vangivalvuriteks? Seepärast et nad käsivad just korrariikujatel uksest välja marssida.

 Miks elevantil on kortsus nahk? Seepärast et ta püksitraksid on liiga lühikesed.

 Miks härg ei salli punast värvi? Seepärast et ta pidi väikesest

peast talv otsa kandma punaseid karupükse.

 Millal elevant kannab toasusse? Siis, kui ta tahab hiirt ehmatada.

 Millal elevant värvib ennast kirjutriibuliseks? Siis, kui tahab viltpliatsikarpi peitu pugada.

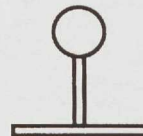
Ümaraid mõistatusi

Kanal sündisid kaksküüdi

Üksildane kõrvits vaatab täisküüdi

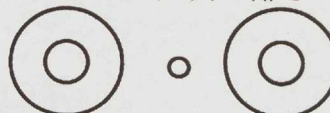
Murtõnu sai uue teleantenni

Elevanti jätku abielusõrmused

Pall lendab üle võrgu

Mehhiklased mängivad palli.

Kas kuulus detektiiv SHERLOCK HOLMES oli olemas?

Ei, tegelikult polnud teda olemas! Triibu-Liine palkas seitse nutikat detektiivi asja uurima, ning kõik nad kinnitasid nagu ühest suust: "Ei! No! Netu!"

Inglise kirjanik Arthur Conan-Doyle

kirjutas oma Holmesi-lood valmis nii andekalt, nagu oleks ta eradetektiiv ja selle sõbra doktor Watsoniga sinasõber. (Ega, muide, inglise keelt kõneldes polegi väga raske igale asjamehele "sina" ütelda!)

Kuid need, kes kirjanikku lähemalt tundsid, väitsid, et Conan-Doyle oli ise niisama hea kuritegude analüüsija kui Holmes: väga tähelepaneliku mehena oskas ta lahti harutada igasuguseid kriminaalseid sasipuntraid ning tema poole pöördusid nõu ja abi saamiseks nii Londoni politseinikud kui Egiptuse ja Hiina valitsused. Mõned tuttavad olevatki Conan-Doyle'iga tänaval kohtudes talle hüüdnud: "Tervist, mister Sherlock Holmes!" Londonis ehib aga ühte maja mälestustahvel teatega, et just seal elas ning töötas 1881 - 1903 kuulus detektiiv Sherlock Holmes. Loomulikult on see Baker Street!

Sherlock Holmes ja doktor Watson on matkal. Keset ööd äratab Holmes Watsoni: "Mida te praegu oma pea kohal näete, doktor?"

"Kirkaid taevatähti, Holmes," vastab doktor haigutades.

"Ja mida te sellest järeldate?"

"Mm-mm... Arvatavasti läheb ilm külmemaks..."

"Oi, Watson, Watson! Õige järelendus oleks: ilmselt on keegi meie telgi ära varastanud!"

Sherlock Holmes ja doktor Watson sõidavad tõllaga Baskerville'i lossi poole. Korruga kuulevad nad üha valjenevat ulgumist: "Uu-uu, uu-uu!"

"Kas Baskerville'ide koer?" küsib kokkunud Holmes kutsarilt.

"Oo ei," vastab kutsar rahulikult. "Sir Henryt toidetakse kaerahelbepudrugal!"

Sir Henry palub Holmesi ja Watsoni hommikueinele ning küsib teenrilt:

Pildi joonistas Kirke

"Mis meil täna hommikusöögiks on?"
"Nagu alati – kaerahelbepuder, sir!"

"Uu-uu! Aga lõunaks?"

"Lõunaks on samuti kaerahelbepuder!"

"Uu-uu! Aga mida te õhtuks pakute?"

"Õhtuks teeme kotlette!"

"Hurraa!"

"... lõunast üle jäänud kaerahelbepudrust, sir!"

● KUULSA DETEKTIIVI HOIUKARP ●

Sherlock Holmes tahtis osta uut piipu ning revideeris seepärast oma hoiukarpi.

Sealt koukis ta välja 4 naela 5- ja 20-pennistes.

Kokku on münste 44.

Mitu 5- ja mitu 20-pennist oli Holmesil?

"Doktor Watson, mida te ütlete mu koera kohta? See on puhas tõugu politseikoer!"

"Väljanägemise järgi seda küll öelda ei saaks..."

"Loomulikult, nii see peabki olema! See on ju elementaarne – ta töötab salapolitseisil!"

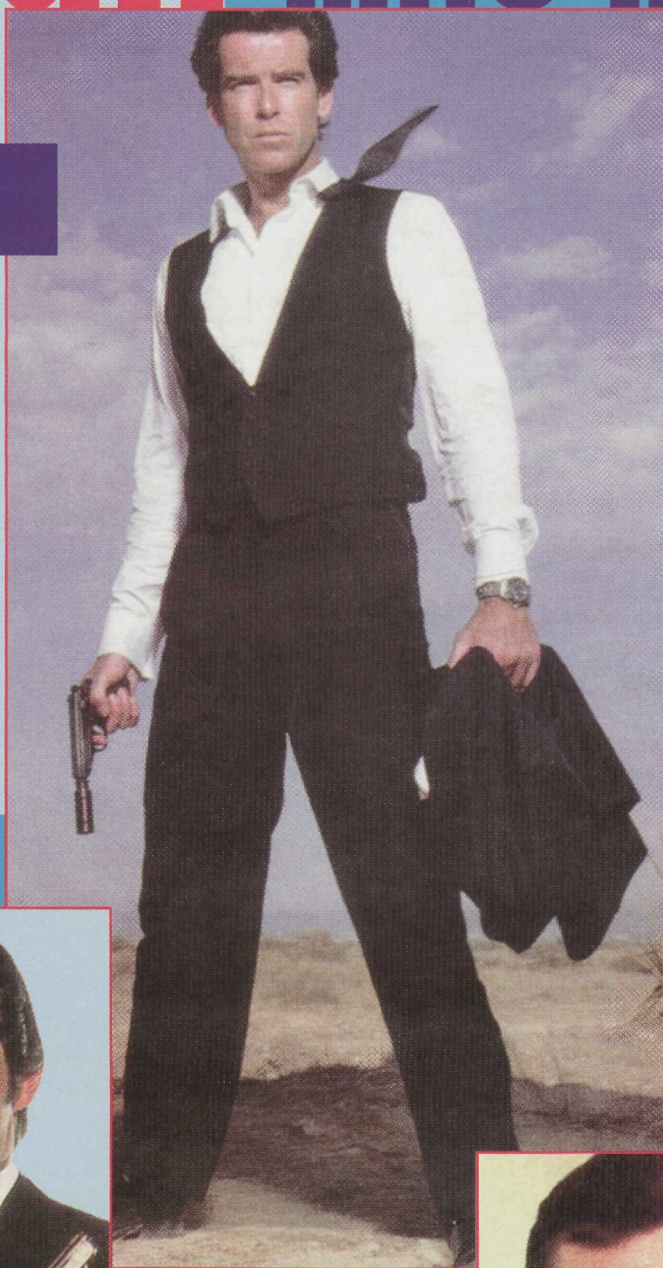
Heal Bondil mitu nägu!

Algus eelmises numbris

PIERCE BROSAN

on seni viimane Bond. Ta on mänginud varemgi paljudes filmides, kuid enne Bondi-filme ennasttäheks ei pidanud. Brosnan on oletanud, et võib-olla pole ta ka pärast Bondi-filmi enam suur täht. "Kuldsilmas" oli ta küll terane poiss, eks ole ju? Pierce Brosnan on arvata-vasti kõige lastesõbralikum Bond, sest filmitöö kõrval kasvatab ta üksipäini kolme last. Ega's lapsed luuramist sega!

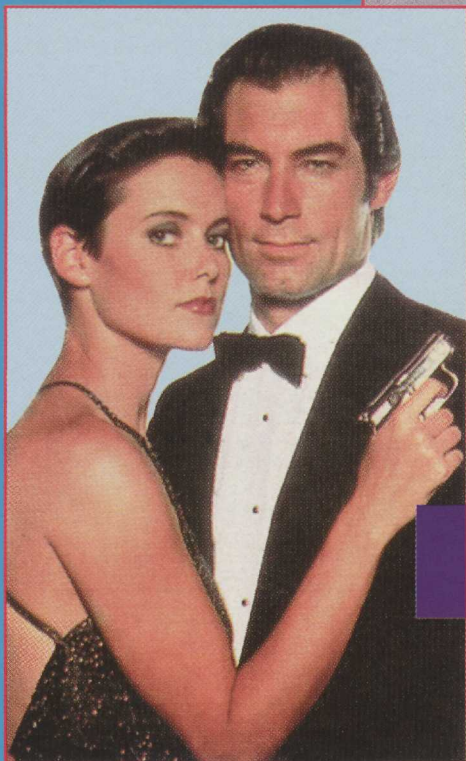

Kolmanda Bondina astus ekraanile austraalia näitleja

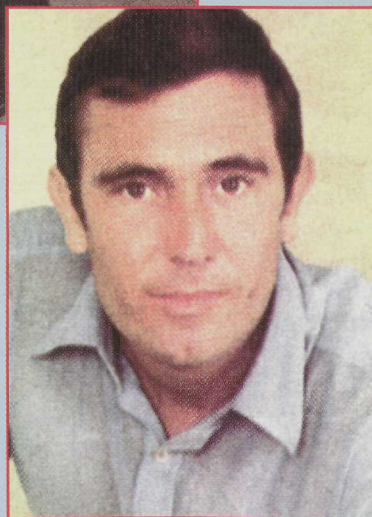
GEORGE LAZENBY.

Temal õnnestus luurata vaid ühes 007-filmis, mis kandis nime "Tema Kuningliku Kõrguse salateenistuses". Kriitikud aga leidsid, et Lazenby tegi oma parima rolli Malborough' sigarette reklaamides...

TIMOTHY DALTON

töötas Bondi-luures 1987 - 89 ning mängis kahes filmis: "Elav päevavalgus" ja "Õigus tappa".

Triibu-Liine

salmikusalv muudkui täitub!
Aitäh agaratele salmisaatjatele!

Kui keegi leiab veel mõne uue mälestussalmi, siis võime suure saladuskatte all öelda, et lapsuril on veel auhinnakleepse varuks!

Kuigi Triibu-Liine kipub vahel veidi hajameelne olema – kadekops ta küll pole.

Ja sestap on tal veidi kahju Barbie'st, kellele keegi nii vägevaid värse ei saada.

Maikuu Barbie-ülesanne ongi selline:

joonista Barbie' salmiku jaoks üks ilus kaanepilt või

kirjuta talle mälestuseks salmike!

Parimad preemiata ei jää!

Triibu-Liine läks aktusele, istus pähe kaktusele.

Ära kõnni roosiaias, muidu oled musimaias!

Kolm lille sulle, ole sõbraks mulle!

Pime öö, kontrolltöö, vihik ees, kaks on sees. Papa peksab, prillid ees, mamma nutab, silmad vees.

Lapsur leidis kopika, selle eest sai "sapaka". Tõmbas käigukangi, lendas solgipange.

Kui meeldib, pista põue, kui ei, siis viska õue!

Ole rahul sellega, teine kord saad parema!

Kui Sa ilmast ära kaod, kasvõi merepõhja vaod, siis ma mere tühjaks joon ja Su ikka välja toon!

(Jaana Rõõmsa kogust.)

MATTEL

Salmikupidu!

Triibu-Liine, tundi-ludi, hommikul sööb saiapudi! Leivapudi ta ei taha, selle sülitab ta maha!

Õpi selgeks A ja B, siis saad ruttu mehele!

Vihka lolle, austa tõde, seda soovib sinu sõber.

Elu algab valsiga, lõpeb leinamarsiga!

Pea mind meeles alati, muidu teen sust salati. Hakin kõrvad, hakin pea, salat tuleb imehea!

Kivi kaljut ei purusta, sõber sõpra ei unusta.

(Kristiina Roometsa kogust.)

Ja siin on esimesed salmikogud!

Ela ilmas kui lind, pea meeles ka mind!

Lapsur, Sa väikene kelm, nii kaval ja petlik Su silm. Sa koerust ja vallatust täis ja ise nii ilus kui õis!

Ole virk ja ole krops, ole ikka rõõmus laps(ur)!

Nime ei ütle – kui tahad, siis mõtle!

Tegelikult võin öelda nii nime kui aadressi.

Siin need on:

Martiina Viil, Kalevi 4 - 7, EE 2400 Tartu.

Perspektiiv

Tegelased:

Juku
Juta
Ants
Kristi
Kristjan
Õpetaja

Klassis on joonistamistund. Õpetaja käib klassi ees edasi-tagasi ning kõneleb, Juku voolib lennukit, Ants hiilib õpetaja laual seisvat õuna, Juta viilib küüsi, mõni ehk isegi istub vaikselt kuulates.

ÕPETAJA:

Niisiis ei saa me kunagi kujutada kaugemal seisvaid esemeid sama suurtena nagu lähedal asuvaid. Mis te arvate, miks? Juta, palun?

JUTA:

Mis silmist, see südamest!

ÕPETAJA:

Jäta tundlemine! Istu! Juku, mida sina arvad, miks kujutame kaugeid esemeid väikestena?

JUKU:

Ju me siis ikka lühinägelikud oleme!
(Ants on õuna laualt kätte saanud ja asub seda salamahiti näkitsema.)

ÕPETAJA:

Istu! Kas k e e g i õpilastest ei kuulunud korralikult, kui ma PERSPEKTIIVIST kõnelesin? Juku, ma räägin SINUST! Mis on perspektiiv?

JUKU:

Õpetaja, mina ei ropenda!

ÕPETAJA:

See on ennekuulmatu! Ma kordan: perspektiiv on ruumi kujutamine tasapinnal sellisena, nagu ta paistab silmale ühest keskpunktist. Antud juhul paistab meile pingpongipall väiksemana kui õun, kuna õun asub... õun on... Kus siis õun on?

JUTA:

Eks ta läks õunamaale tagasi...

ANTS:

Antud juhul on õun tõesti väiksem kui pingpongipall... (Näitab õunasaba.)

ÕPETAJA:

Või nii? Kui arvate, et õuna kadumisega jääb meie tänane teema katki, siis eksite rängalt. Kristjan tuleb ja joonistab meile

mälu järgi õuna tahvlile!

KRISTJAN:

(püsti venides):
Miks alati mina?
Ega mina seda õuna ära söönud!
(Maalib tahvlile lohmaka ringi.)

Ilus õun – söö või ise!

ÕPETAJA:

See pole mingi õun! (Võtab hoogsalt kriidi

ja astub tahvli juurde, joonistab südamekujulise õuna.) Perspektiiv, õpilased...

JUKU:

See on ju tagumik! (Kõik naeravad.)

ÕPETAJA:

Mis?! Siin on hullumaja, mitte kool!
(Viskab kriidi lauale.) Las direktor otsustab, mida teiega teha! (Jookseb klassist välja.)

KRISTJAN:

Ilmaasjata panid pulli, Juku!

KRISTIINA:

Nüüd tuleb dire ja teeb skandaali!

ANTS:

Nii hea rahulik tund oli...
Ja õun oli ka hea mahlane...

JUTA:

Tst, tulevad!

ÕPETAJA

(tuleb koos direktoriga): Jah, härra direktor, see oli jälle Juku, kes tunni ära rikkus!
Mina keeldun viiendasse klassi minemast, kui Juku suukorvi ei kasuta!

DIREKTOR:

Ikka Juku! Aknaklaas läheb katki – Juku!
WC on umbes – Juku! Gloobus pooleks tehtud – jälle Juku! (Püsti tõusnud lastele.) Istuge!
Teie klass on meie koolile pinnuks silmas, ja seda ikka ühe isendi pärast!
Kes keeras võimlas kõiele kümme hargnematut sõlme sisse? Kes tõi roti koolimajja?
Kes muu kui Juku, ikka Juku! Aga sellest kõigest on veel vähe: nüüd on see õpilane ületanud igasuguse sündsuse piiri! (Osutab tahvli poole.)
Ma küsin: kes joonistas päise päeva ajal tahvlile tagumiku? (Õpetaja katab näo kätega.)

Kirjanurk

Triibu-Liine tuletab kõigile meelde, et meie aprillinumbris välja kuulutatud Soome-viktoriini vastuste ärasaatmise viimane tähtaeg on 30. mai! Kirjuta ruttu, Helsingi ootab!

Raamatudetektiivi mõistatuse vastus oli "VALENTINIPÄEV". "Röövlitütar Ronjat" loevad nüüd **Maiu Muru** Vana-Antslast, **Rein Lilleorg** Tallinnast ja **Taavi Mägi** Lohusalust.

LEGO-lehekülje kallal oli trükikratt paha nalja teinud ja küsimuse pildi taha peitnud. Sellegi poolest leidus vapraid LEGO detektiive, kes saladuse välja selgitasid. Firma P. Jahn & Partners Baltic auhinna saab **Martin Kiuru** Voorest.

Hoi Hoi!

Hea õps – hea laps (või vastupidi?)

Kooliaasta lõpp läheneb kosmilise kiirusega. Peagi on suvepriius käes nii lastel kui õpetajatel. Nüüd võiks korraldada pisukese õpside ülistamise võistluse – on ju hea mõte, eks?

Juuni keskpaigani ootab Triibu-Liine jutte, joonistusi ja kui soovite, siis ka värsse ning fotosid headest õpsidest. Kelle elutee karm saatus pole paisanud ainsatki head õpetajat, see võib kirjutada ka teemal "Paha õps". Jagatud mure on pool muret!

Muidugi mõista ootavad kirjutajaid-joonistajaid auhinnad! Häid õpse ootab aga au ning kuulsus!

4aastane **Mihkel Rammu** Lihulast palus oma emal üles kirjutada järgmise teate:

"Mulle meeldib multifilme ja raamatuid vaadata ja LEGO klotsidega mängida. Emmega me loeme ja joonistame ja laulame teises toas, kui väike õeke magab. Mina olen niisugune laps, kellele ei meeldi üldse magada. Asi on selles, et ma olen rikas poiss. Iga päev löikan ajalehtedest raha välja ja peidan kappi. Kui ma veel pisike olin, tahtsin korstnapühkijaks saada, nüüd olen juba suur, aga ei tea seda veel täpselt."

Triibu-Liine luges kirja (milles oli juttu veel paljust muustki) läbi ning otsustas Mihklile soovitada: poiss, hakka pankuriks! Selleks ajaks, kui kooli lähed, on kapp kindlasti paksult raha täis ja panga loomine läheb libedasti! Kasva aga muretult, Mihkel!

Lõpuks ometi jõudsite ära oodata Hea Lapse nr. 2 auhinnasaajate nimesid. Nad on ilusad ja neid on päris palju. Barbie' väikesed sõbrad saavad endale **Heini-Sten Poidjutšenko** Tallinnast, **Rita Rõõmus** Võrust, **Sirje** ja **Tiina Sinisoo** Rakverest, **Kroot Tarkmeel** ning **Getter** ja **Katri Lindau** Kuressaarest ja **Martiina Viil** Tartust. Suure ristsõna vastus oli "JÄÄME SÕPRADEKS", ning paljude õigete vastuste saatjate hulgast naeratas loosiooniõnn Käravete Algkooli I klassile ja **Ago Peetsile** Jõgevamaalt. Nemad saavad helikassettide omanikeks.

Selles koolis pole kunagi riidu ega pahandust. Keegi ei kirjuta teise pealt maha, keegi ei saa halbu hindeid, keegi ei puudu ei põhjusega ega ka põhjusega. Sellist taset on võimalik saavutada ainult siis, kui nii laps kui õps on helgete portselanpeadega. Pilt on tehtud Viini Nukumuseumis.

Siin on kirju kimbuke,
mis valmis kirjalaste sulest
Edgar Valteri
"Kullast vilepilli" vaadates!

Tiina Sinisoo Rakverest:

E lasid kord tüdruk Elisa ja poiss Marcus. Elisa oli metsaisa-ema tütar, Marcuse isa oli veekogude kuningas. Nad mängisid alati koos. Marcus oskas väga hästi pajupilli puhuda. Seda oli talle õpetanud vanavana-vanaisa. Elisa oskas jälle flööti mängida, see oli ka väga tore pill. Neil oli kaks kõige armsamat kivi sügaval metsasopis. Ühel päeval läksid nad jälle kivide juurde. Marcus mängis Elisale "Edelweissi". See oli Elisa lemmik-pala. Elisa sai aru, et ta meeldib Marcusele. Nii see oligi. Elisa ja Marcus abiellusid kümne aasta pärast ja neil oli kakskümmend last. Nende elu oli väga õnnelik.

Martiina Viil Tartust:

K ord ammu suri ühel väiksel kuningapojal, kelle ema oli juba mulla all, ka isa. Oma surivoodil oli ta pojale ulatanud kuldse vilepilli ja öelnud: "Hoia seda hästi ja mängi neile, keda armastad!"

Poiss ei teadnud algul, mida teha. Siis tuli ta mõttele metsa elama minna.

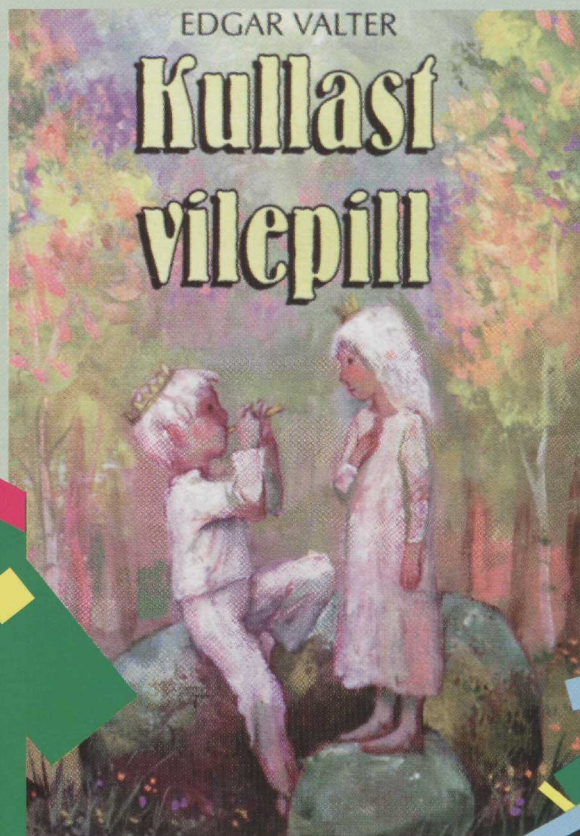
"Seal võiksin koos metsloomadega rahulikult elada ja marju, seeni ja juurikaid süüa," arutles prints.

Ta kõndis ja kõndis, kuid ei leidnud metsa. Kõikjal oli vaid linn oma käraga. Kuid kuningapoeg ei heitnud meelt, ta teadis, et mets peab kusagil olema.

Kui prints oli kõndinud juba seitse päeva ja ööd, jõudis ta lõpuks ühte metsa. Ta oli nii väsinud, et uinus kohe ühe puutüve najal. Ärgates märkas poiss enda ees omavanust tüdrukut. Tüdruk vaatas poissi vihase pilguga ja sõimas sõnadega, mida ma siin meelsasti ära ei too.

Poiss oli kohkunud, kuid tal oli tüdrukust ka kahju tolle kurja südame pärast. Ta mängis tüdrukule vilepilli. Too jäi hardalt kuulama. Kuri süda sulas ja tüdruk mõistis, kui ilus on elu ja et kurjusel pole seal kohta. Too tüdruk oli muuseum orvuks jäänud printsess. Metsa oli ta tulnud, kuna ei tahtnud enam oma sugulasi näha. Kui prints sellest kuulis, jutustas ta ka oma loo. Nad rääkisid veel palju ja sõbrunesid kiiresti. Tihti otsisid nad koos metsaande või jälgisid metsloomi, kes neid aja jooksul olid usaldama hakanud. Ning poiss mängis tüdrukule ja kogu metsale vilepilli. Nad elasid õnnelikumalt kui uhkes lossis ja kui nad surnud pole, siis elavad praegugi.

Kullast vilepill

Lembit Lillenberg Tartust:

K ord elas üks printsess väikene, kelle silm säras nii nagu päikene. Oli printsess, kuid riigita, troonita, ainult väikese kullatud krooniga.

Väike printsess kord metsas käis, seal talle nii tundus, nii näis, et kuuleb ta viisi nii imelist, mis kaunim on ojade vulinast.

Üks väikene poiss istus kivi peal, käes vilepill kaunis, mis kullast.

Poiss printsessi märkas seismas seal ja hing jäi kinni ta ilust.

Ta küsis: "Printsess oled sa vist?"

"Jah, printsess ma olen," too noogutas pead, kuid kurb ja õnnetu, seda tea!

Kuigi printsess, mul pole ei trooni, ei riiki."

"Ära nuta!" siis ütles väikene poiss.

"Annan sull' oma südame kuningriigi!"

SEE OLI
EBAÕNNESTU-
NUÜP KATSG.

PE^B₂E1378 975

Rocca al Mare Lõbustuspark!

**Avapäevadel 17. ja 18. mail
SUUR MEELELAHUTUSPROGRAMM**

ESINEVAD: TSIRKUSEARTISTID JA TANTSIJAD

Kava juhhib ja võistlusmänge korraldab Raimo Aas

Lastele üllatused!

17. mail Marumüramiksi hooaja lõpusaade

18. mail mudilaste laulukonkurssi "Mina ka" lõppkontsert

UUED ATRAKTSIOONID

Ameerika Raudtee

Põrkeautodroom

Vormelirada

Video-simulaatorid

Piraat-lasketiir jt

Gruppidele alates 10 inimest eelregistreerimisel **SOODUSTUS**

Lõbustuspark on avatud 17. Maist - 31. augustini ning septembrikuu kolmel esimesel nädalavahetusel iga päev 12.00-20.00

Tel 6 540 165